

Θα αλλάξουμε επάγγελμα
 Θα αλλάξουμε το επάγγελμα
 Ενιαία ειδικότητα
 Ένσημα βαρέα
 και ανθυγιεινά

Ημερολόγιο

2009

ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
 ενάντια στην ανασφάλιστη εργασία

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
 ΒΑΣΗΣ
 ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
 ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Γενάρης

Η επανάσταση των σπαρτακιστών 1918

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

Αγίες 1879-1936

- ✓ 14/01/1891 Απεργία των τυπογράφων
- ✓ 21/01/1910 Απεργία των εργατών στις κατα-

σκευές των γραμμών τραίνου

- ✓ 21 /01/1914 Απεργία των τυπογράφων
- ✓ 23/01/1932 Γεγονότα της Νάουσας. Εργάτες στην κλωστοϋφαντουργία που απεργούν, συγκρούονται με τη χωροφυλακή και το στρατό, με συνέπεια 6 εργάτες να δολοφονηθούν.

Πέμπτη 1- & Τρίτη 6 Γενάρη

Η επανάσταση των σπαρτακιστών

Οι «Σπαρτακιστές» ήταν ένα κίνημα κομμουνιστών & σοσιαλιστών εργατών/τριων – και όχι μόνο- όπου διεκδίκησε την αταξική κοινωνία στη Γερμανία. Είχαν ως πρότυπο δράσης αλλά και ως πρόταγμα οργάνωσης τα αυτόνομα εργατικά συμβούλια. Ηγετικές φυσιογνωμίες υπήρξαν η Ρόζα Λούξεμπουργκ και ο Κάρλ Λίμπνεχτ. Η επανάσταση του κινήματος των σπαρτακιστών ξεκίνησε στο Βερολίνο στις 18 Νοέμβρη 1918. Η σύντομη κομμούνα του Βερολίνου καταστάλθηκε στις 11 Ιανουαρίου μετά από επέμβαση του γερμανικού στρατού. Η επέμβαση διατάχθηκε από την κυβέρνηση των σοσιαλδημοκρατών με τη συνδρομή φασιστικών δυνάμεων -τα τάγματα θανάτου frei corps, τα οποία αργότερα θα βοηθήσουν και στην άνοδο του Χίτλερ και του Ναζισμού-. Ήταν ιδιαίτερα βίαιη και άγρια. Τελικά, πάνω από 15.000 σπαρτακιστές δολοφονήθηκαν σε μάχες ή οδηγήθηκαν σε εκτέλεση τις επόμενες μέρες.

Φλεβάρης

Δ	26	2	9	16	23
Τ	27	3	10	17	24
Τ	28	4	11	18	25
Π	29	5	12	19	26
Π	30	6	13	20	27
Σ	31	7	14	21	28
Κ	1	8	15	22	1

- ✓ Αρχές Φεβρουαρίου 1879: ίδρυση των πρώτων σωματείων στα Ναυπηγεία Σύρου.
- ✓ 21/02/1879: Απεργία στα βυρσοδεψεία και στα ναυπηγεία Σύρου.
- ✓ 27/02/1909: Απεργία καπνεργατών Βόλου, τρεις εργάτες τραυματίες.
- ✓ 15/02/1933: Επίθεση στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης. 7 νεκροί, 10 βαριά & 50 ελαφρά τραυματισμένοι.

Το λαϊκό μέτωπο στη Γαλλία 1936-1938

Το λαϊκό μέτωπο στη Γαλλία

Το Φλεβάρη του 1936 εκλέγεται στην κυβέρνηση της Γαλλίας με οριακή πλειοψηφία το Λαϊκό Μέτωπο, ένας αριστερός συνασπισμός κομμουνιστικών και εργατικών κομμάτων. Για άλλη μια φορά η εργατική τάξη εμφανίζεται πιο ριζοσπαστική από την κυβέρνηση ακόμα και αν αυτή είναι του λαϊκού μετώπου. Από τέλη Απρίλη και για 5 μήνες εκατομμύρια εργάτες απεργούν μαζικά: 113 γενικές και 228 περιφερειακές απεργίες σε 5 μήνες. Οι αγρότες καταλάμβαναν τα τεράστια τσιφλίκια των γαιοκτημόνων και τα καλλιεργούσαν για λογαριασμό τους. Αναρχικοί και αριστεροί αγωνιστές έκαναν έφοδο στις φυλακές και απελευθέρωσαν χιλιάδες πολιτικούς κρατούμενους. Τον Ιούνιο του 1938 η ίδια η κυβέρνηση του Λαϊκού Μετώπου και οι ηγεσίες του Σοσιαλιστικού και του Κομμουνιστικού Κόμματος έβαλαν φρένο στην πορεία της επανάστασης.

Μάρτης

Παρισινή Κομμούνια 1871

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
23	24	25	26	27	28	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

Παρισινή Κομμούνια

Η Παρισινή Κομμούνια ήταν η εργατική επαναστατική κυβέρνηση που εγκαθιδρύθηκε στο Παρίσι μετά την εξέγερση της εθνοφρουράς και των εργατών της πόλης και διήρκεσε από τις 26 Μάρτη του 1871 έως της 28 Μάη της ίδιας χρονιάς.

Έπειτα από τη συντριπτική ήττα της Γαλλίας στο πόλεμο με την Πρωσία, οι εργάτες του Παρισιού παρέμεναν οπλισμένοι και αρνούταν να παραδώσουν τα όπλα στη γαλλική κυβέρνηση. Η επέμβαση του γαλλικού στρατού για αφοπλισμό των εργατών ωθεί την εθνοφρουρά με το μέρος των τελευταίων και αναγκάζουν την κυβέρνηση σε υποχώρηση στις Βερσαλιές. Γίνονται εκλογές όπου συμμετέχουν οι περισσότεροι κάτοικοι του Παρισιού και το καινούργιο δημοτικό συμβούλιο ανακηρύσσει την Παρισινή Κομμούνια. Η αστυνομία και ο στρατός καταργήθηκαν και αντικαταστάθηκαν από την ένοπλη πολιτοφυλακή. Η Κομμούνια πήρε αμέσως μέτρα ευνοϊκά για τους εργάτες: επέβαλε πάγωμα των τιμών στα ενοίκια, απαγόρευσε στα ενεχυροδανειστήρια να πουλούν τα αγαθά των εργατών, κρατικοποίησε την εκκλησιαστική περιουσία, ανέλαβε την υποχρέωση καταβολής των χρεών, εξίσωσε τους μισθούς των υπαλλήλων επιβαλλοντας τους ανώτατο όριο και κατάργησε τους τόκους. Στις 28 Μάη και έπειτα από μια εβδομάδα σκληρών μαχών ο γαλλικός στρατός σε συμμαχία με τον πρωσικό ανακατέλαβε το Παρίσι. Πάνω από 30 με 40.000 κομμουνάριοι σκοτώθηκαν είτε κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων είτε οδηγήθηκαν σε μαζικές εκτελέσεις μετά από την κατάληψη του Παρισιού από τις δυνάμεις της «αντίδρασης». Αργότερα πολλοί και πολλές καταδικάστηκαν σε θάνατο, ή σε καταναγκαστικά έργα και πάρα πολλοί/ές εξορίστηκαν σε «σωφρονιστικές αποικίες».

Αγίες 1879-1936

✓ 9/03/1907
Δολοφονία του
Μαρίνου Αντύ-
πα

- ✓ Μάρτιος 1914 απεργία των καπνεργατών στην Καβάλα.
- ✓ 6/03/1910 Εξέγερση στο Κιλελέρ
- ✓ 5/03/1933 Πραξικόπημα Πλαστήρα. Διαδήλωση με 30.000 άτομα. Δολοφονείται ο εργάτης Σακκάς.

Αργίες

Δευτέρα 2 & Τετάρτη 25 Μάρτη

Απρίλης

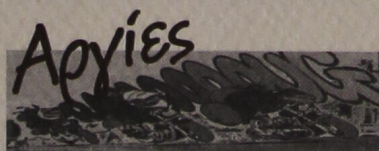
ΟΑΧΑΚΑ 2006

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1	2	3

Αγίες 1879-1936

- ✓ 8/04/1896 Μία ακόμη εξέγερση στο Λαύριο με 2 νεκρούς
- ✓ 10/04/1914 Απεργία στην εταιρεία φωταερίου

Δευτέρα 20 Απρίλη

Η εξέγερση της ΟΑΧΑΚΑ

22 Μάη 2006 οι δάσκαλοι της πολιτείας Οακάκα στο Μεξικό ξεκινούν απεργία διαρκείας. Έπειτα από σχεδόν ένα μήνα κινητοποιήσεων η αστυνομία με τις εντολές του ακροδεξιού κυβερνήτη της Οακάκα επεμβαίνει με βία έναντι των δασκάλων. Οι δάσκαλοι με τη συμπαράσταση μεγάλου κομματιού της κοινωνίας της Οακάκα (πάνω από το 60% του πληθυσμού της ζούν σε απόλυτη φτώχεια) μετατρέπουν το διεκδικητικό αγώνα των δασκάλων σε λαϊκή εξέγερση ενάντια στην κυβέρνηση του Ουλίσεσ Ρουίς. Η πόλη περνάει στα χέρια των κατοίκων που σχηματίζουν την APPO (συνέλευση των λαών της Οακάκα). Το διάστημα που περνάει συνεχίζονται οι διαδηλώσεις, οι καταλήψεις σταθμών, τηλεοπτικών καναλιών, πανεπιστημίων και κυβερνητικών κτιρίων ενώ δε λείπουν οι συμπλοκές με τις οπλισμένες παρακρατικές συμμορίες της κυβέρνησης. Τελικά, τέλη Οκτώβρη μια γιγαντιαία επιχείρηση της ντόπιας αστυνομίας, του ομοσπονδιακού στρατού και των παρακρατικών ομάδων εναντίον των εξεγερμένων καταφέρνει την ανακατάληψη του κέντρου της πόλης από το στρατό με τραγικό απολογισμό για τους εξεγερμένους: 20 νεκροί και πλέον, «εξαφανισμένοι» αγωνιστές, δεκάδες συλλήψεις και πολλές φυλακίσεις αγωνιστών. Παρ' όλα αυτά η APPO συνεχίζει τον αγώνα της για την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων, την απομάκρυνση της αστυνομίας από το κέντρο της Οακάκα και την παραίτηση του κυβερνήτη.

Μάνσ

Η εξέγερση της Θεσσαλονίκης 1936

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Αγώνες 1879-1936

✓ Οι 9 νεκροί αγωνιστές της Θεσσαλονίκης το 1936 είναι οι εξής: Τ. Σούσης, Β. Σταύρου, Ι. Πανόπουλος, Δ. Αλιμίδης, Ε. Ζαχαρίου, Σ. Διαμαντόπουλος, Ι. Πεταρίτης, Ε. Μάνου, Α. Καρανικόλα, Δ. Λαϊλάνης, Σ. Ματάσο, Ι. Σενόρ.

✓ 8/05/1934 Απεργία των εργατών στην αλευρομηχανία στην Καλαμάτα με 7 νεκρούς εργάτες

Απεργία της 1ης Μάν

Η εξέγερση της Θεσσαλονίκης

Στις 9 Μαΐου του 1936 καπνεργάτες ξεσηκώνονται ενάντια στα αφεντικά και την αστυνομία. Καταλαμβάνουν το καπνεργοστάσιο της Κομέρσιαλ και ζητούν τη συμπάρασταση όλων των εργατών της πόλης. Οι τσαγκάρηδες, οι ραφτάδες, οι οικοδόμοι, οι μεταλλουργοί, οι αυτοκινητιστές ξεσηκώθηκαν σε απεργίες για συμπάρασταση και έγινε πανθεσσαλονικιώτικη απεργία. Σε μια από τις συγκεντρώσεις η αστυνομία ανοίγει πυρ και σκοτώνει 9 εργάτες. Τότε αρχίζουν να χτυπούν οι καμπάνες και αυθόρμητα χιλιάδες κόσμος από όλες τις συνοικίες άνδρες, γυναίκες και παιδιά κατεβαίνουν στο κέντρο. Οι χωροφύλακες σκοτώνουν άλλους 4-5 και τραυματίζουν γύρω στους τριακόσιους. Τα πλήθη πετροβολούν την αστυνομία και τους κλείνουν στα αστυνομικά τμήματα και στο διοικητήριο. Ο στρατηγός του Γ' σώματος στρατού Ζέππος στέλνει τους στρατιώτες για να τους διαλύσουν, αλλά αυτοί συναδελφώνονται μαζί με τους εργάτες και τους αγκαλιάζουν. Η πόλη έχει περάσει στα χέρια τους. Οι σταλινικοί συμμαχούν με το Ζέππο για να λήξει η απεργία. Τις επόμενες μέρες φτάνουν στρατεύματα και ιππικό από τη Λάρισα τα οποία καταστέλλουν την εξέγερση, στέλνοντας πολλούς αγωνιστές/στριες στην εξορία.

Ιούνιος

Ισπανική επανάσταση 1936-1939

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	1	2	3	4	5

Αγώνες 1879-1936

✓ Τον Ιούνιο του 1929 έρχεται στην εξουσία ο Βενιζέλος έως το Μάρτη του 1933 δολοφονούνται 27 αγωνιστές, 13.050 συλλαμβάνονται και είτε φυλακίζονται είτε εξορίζονται. Συνολικά επιβλήθηκαν 884 χρόνια εξορίας και 2.050 χρόνια φυλάκισης.

25/06/2007 πεθαίνει εν ώρα εργασίας ο συνάδελφος Μανώλης Κονταξίου, έπειτα από αλλεργικό σοκ, αφού εργαζόταν με θερμοκρασία 47 βαθμούς κελσίου.

Ισπανική επανάσταση

Από τις αρχές της δεκαετίας του '20 η Ισπανία παραλύει από μαζικές απεργίες & εξεγέρσεις εργατών, που πνίγονται στο αίμα (π.χ των ανθρακωρύχων στις Αστούριες, όπου είχε ανακηρυχθεί κομμουνιστική κυβέρνηση). Ο ριζοσπαστισμός της εργατικής τάξης αποκρυσταλλώνεται στις εκλογές του 1936 που τις κερδίζει το Λαϊκό μέτωπο (δημοκρατικοί, σοσιαλιστές, κομμουνιστές) με την στήριξη των αναρχοσυνδικαλιστών της CNT (η CNT είχε περίπου ένα εκατομμύριο μέλη). Το Μάη ξαναγίνονται εκλογές και κερδίζει το Λαϊκό Μέτωπο. Απεργίες, συγκρούσεις και καταλήψεις εργοστασίων πραγματοποιούνται σε όλη την Ισπανία, ενώ αμνηστεύονται όλοι οι αναρχικοί εργάτες που ήταν φυλακισμένοι. Ως απάντηση, τον Ιούλιο του 1936 ο στρατηγός Φράνκο κάνει πραξικόπημα .

Την άνοιξη του 1937 τόσο οι αντιθέσεις μέσα στους κόλπους της κυβέρνησης Λαϊκού Μετώπου, όσο και μεταξύ αυτής και των ένοπλων εργατών/πολιτοφυλακών για την πορεία της επανάστασης οδήγησαν στην εξέγερση της Βαρκελώνης, ενάντια στη ρεφορμιστική κυβέρνηση. Αυτό αποτέλεσε και σημείο καμπής της επανάστασης.

Έως το Γενάρη του 1938, ο Φράνκο εγκαθιστά φασιστικό καθεστώς σε επαρχίες που ελέγχει. Από την άλλη πολλές επαρχίες είναι ακόμη στα χέρια των επαναστατών. Εκεί, τα εργοστάσια και τα χωράφια συλλεγίζονται ενώ παράλληλα πολλαπλασιάζονται οι ένοπλες πολιτοφυλακές και δημιουργείται η διεθνής ταξιαρχία από αλληλέγγυους/ες. Ο εμφύλιος ταξικός πόλεμος έναντι των φασιστών διεξάγεται σε πολλά μέτωπα. Το Γενάρη του 1939 οι φασιστικές φάλλαγγες καταλαμβάνουν τη Βαρκελώνη- το προπύργιο των επαναστατών- και σημαίνουν το τέλος της επανάστασης. Οι επαναστάτες εργάτες απομονωμένοι και έχοντας απέναντί τους τόσο τους σταλινικούς όσο και τους φασίστες που υποστηρίζονται από τις πολεμικές μηχανές της Ιταλίας και της Γερμανίας ηττούνται. Χιλιάδες επαναστάτες αυτοεξορίζονται στη Γαλλία, ως μοναδική διέξοδος σωτηρίας ενώ χιλιάδες φονεύονται.

Ιούλης

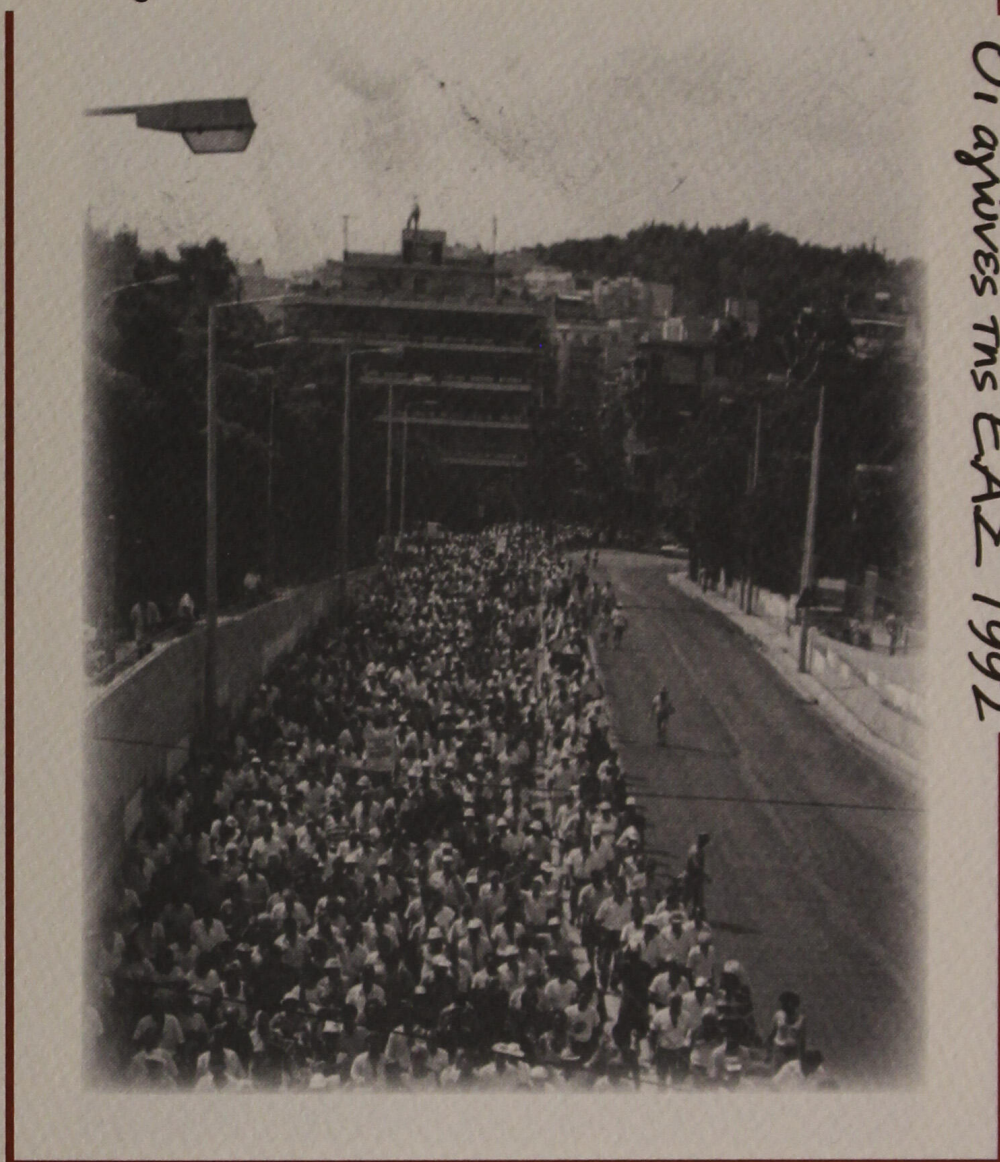
Δ	29	6	13	20	27
Τ	30	7	14	21	28
Τ	1	8	15	22	29
Π	2	9	16	23	30
Π	3	10	17	24	31
Σ	4	11	18	25	1
Κ	5	12	19	26	2

Αγώνες 1879-1936

✓ 11/07/1882 Ιδρύεται το σωματείο των τυπογράφων στην Αθήνα.

✓ 20/07/1933 Κατάληψη του καπνεργοστασίου του Μπενβενίστε από καπνεργάτες.

Οι αγώνες της ΕΑΣ 1992

Οι αγώνες της ΕΑΣ

Η κυβέρνηση της ΝΔ υπό τον Μητσοτάκη το 1992 προσπαθεί να εφαρμόσει την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα. Αυτό πρακτικά σήμαινε ξεπούλημα των «προβληματικών» ΔΕΚΟ και μερική ιδιωτικοποίηση των υπολοίπων, που μεταφραζόταν σε χιλιάδες απολύσεις εργαζομένων και αλλαγή του εργασιακού καθεστώτος. Η ΕΑΣ εντάχθηκε μέσα στα σχέδια της κυβέρνησης ως προβληματική εταιρεία. Οι εργαζόμενοι της ΕΑΣ δεν έμειναν με σταυρωμένα χέρια. Από την αρχή της εξαγγελίας για το ξεπούλημα ξεκινούν απεργία διαρκείας επ' αορίστου, η κυβέρνηση επιστρατεύει το στρατό και στρατιωτικά οχήματα γεμίζουν τους δρόμους της Αθήνας σε μια προσπάθεια να σπαστεί η απεργία των εργαζομένων. Οι απεργοί συνεχίζουν δυναμικά με πορείες και καταλήψεις. Η κυβέρνηση τον Ιούλη του '92 προχωράει σε 8.500 απολύσεις και ταυτόχρονη εκποίηση των λεωφορείων. Πολλοί ιδιώτες μεταξύ αυτών και κάποιοι πρώην εργαζόμενοι της ΕΑΣ, αγόρασαν λεωφορεία. Ξεκινούν οι πρώτες συγκρούσεις μεταξύ των εργαζομένων και αλληλέγγυων ενάντια στα ΜΑΤ, στους ρουφιάνους και απεργοσπάστες που αγόρασαν λεωφορεία (γνωστούς ως ΣΕΠίτες), έξω από τ' αμαξοστάσια της ΕΑΣ, όπως π.χ στο Βοτανικό. Συγκρούσεις που διαρκούν 2-3 μέρες. Η κυβέρνηση είναι ανυποχώρητη. Καλούνται πανεργατικές- πανελλαδικές απεργίες συμπαράστασης και οι κινητοποιήσεις συνεχίζονται. Κατά τη διάρκεια των αγώνων συλλαμβάνονται αρκετοί εργαζόμενοι και προφυλακίζονται τέσσερις για πεντέμισο μήνες. Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις και οι εκδηλώσεις συμπαράστασης προς τους φυλακισμένους της ΕΑΣ, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση όχι μόνο της ΕΑΣ αλλά και άλλων ΔΕΚΟ (ΔΕΗ, ΟΤΕ, τράπεζες) και ενάντια στα αντιασφαλιστικά κυβερνητικά νομοσχέδια. Έπειτα από 18 μήνες αγώνων η κυβέρνηση Μητσοτάκη έπεσε. Η πολιτική της ελεύθερης αγοράς πάγωσε για ένα διάστημα. Η ΕΑΣ έγινε ξανά δημόσια, επαναπροσλήφθηκαν οι απεργοί και οι ΣΕΠίτες έδωσαν πίσω τα λεωφορεία.

Αύγουστος

Δ	28	3	10	17	24	31
Τ	29	4	11	18	25	1
Τ	30	5	12	19	26	2
Π	31	6	13	20	27	3
Π	31	7	14	21	28	4
Σ	1	8	15	22	29	5
Κ	2	9	16	23	30	6

✓ Τον Αύγουστο του 1916 ξεσηκώνονται οι μεταλλωρύχοι στη Σέριφο. Καταλαμβάνονται στοές στα ορυχεία, τμήματα του νησιού και το λιμάνι. Επεμβαίνει ο στρατός. 4 εργάτες και 3 χωροφύλακες νεκροί καθώς και 34 εργάτες και 20 χωροφύλακες τραυματίες.

✓ 4/08/1935 Απεργία λιμενεργατών και σταφιδεργατών, όπου αποπλίζεται η χωροφυλακή, επεμβαίνει ο στρατός που πυροβολεί από τις ταρατσες. Ο απολογισμός είναι βαρύς: 8 νεκροί και πολλοί τραυματίες.

✓ 25/08/1935 Απεργία σταφιδεργατών στην Πελοπόννησο. Ο στρατός έχει παραταχθεί για να εμποδίσει τον κόσμο, πετάει τα όπλα και αρνείται να κτυπήσει.

✓ 26/08/1935 Στην Πύλο η χωροφυλακή πυροβολεί και σκοτώνει 3 άτομα.

Σάββατο 15 Αυγούστου

Ταξικοί αγώνες στη μεταπολίτευση

Ταξικοί αγώνες στη Μεταπολίτευση

Η μεταπολίτευση για το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα ήταν μια περίοδος συνεχών αγώνων, απεργιών, καταλήψεων εργοστασίων, συγκρούσεων με την αστυνομία, τους απεργοσπάστες και τους χαφιέδες των αφεντικών. Αγώνες που στην πλειοψηφία τους ήταν ενάντια στους σωτήρες της εργατικής τάξης, ακηδεμόνευτοι, χωρίς την διαμεσολάβηση συνδικαλιστών, οπαδών της γραφειοκρατίας. Χιλιάδες εργάτες απολύθηκαν βάσει δύο αντεργατικών νόμων (ν. 330 & ν. 502), δύο με τρεις χιλιάδες μπήκαν σε «μαύρη λίστα» και δεν μπορούσαν να βρουν δουλειά, εκατοντάδες εκδιώχθηκαν ποινικά και κάποιοι φυλακίστηκαν. Ενδεικτικά για το 1978 έχουμε 3.020.000 απεργούς, 37,5 εκατομμύρια ώρες απεργίας, 99 απεργίες διάρκειας και τουλάχιστον 40 πανελλαδικές.

Σεπτέμβρης

Ένοπλα εργατικά συμβούλια, Ιταλία 1920

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	1	2	3	4

Ένοπλα εργατικά συμβούλια στην Ιταλία

Η φρίκη του 1ου Παγκοσμίου πολέμου, η φτώχεια, η στύγνη εκμετάλλευση - ζυμωμένες με επαναστατικές ιδέες και πρακτικές- ριζοσπαστικοποιούν τους εργάτες στην Ιταλία με άμεσο αποτέλεσμα τα μέλη των σοσιαλιστικών και των αναρχικών συνδικάτων να πολλαπλασιαστούν (π.χ η αναρχοσυνδικαλιστική ένωση εργατών Unione Sindacale Italiana είχε 800.000 μέλη το 1912). Τα συνδικάτα αποκτούν μεγάλη δύναμη και ανεβάζουν «τον πήχη» στις διαπραγματεύσεις με το σύνδεσμο των Ιταλών βιομηχάνων. Όταν οι βιομήχανοι αρνούνται να εκπληρώσουν τα αιτήματά τους και τους απαξιώνουν, οι εργάτες καταλαμβάνουν εργοστάσια και τους χώρους εργασίας τους. Πάνω από 500.000 είναι οι καταληψίες και αυτό συμβαίνει σε όλη την Ιταλία. Για τρεις εβδομάδες ένοπλοι εργάτες περιφρουρούν τα εργοστάσια και τα διαχειρίζονται οι ίδιοι. Τ' αφεντικά σε πρώτο χρόνο συνθηκολογούν ικανοποιώντας όλα τα αιτήματα των καταληψιών, σε δεύτερο χρόνο - με τις πλάτες των νομιμόφρονων σοσιαλοδημοκρατών- σχηματίζουν ένοπλες φασιστικές φάλαγγες και δολοφονούν μεθοδευμένα κομμουνιστές και αναρχικούς εργάτες. Σε αυτές τις φασιστικές φάλαγγες, σε πλήρη αντιστοιχία με ό,τι συνέβει στη Γερμανία των Σπαρτακιστών, θα στηριχθεί λίγο αργότερα το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι.

Αγίνες 1879- 1936

- ✓ 1882 Απεργία τσαγκαράδων και ραφτάδων.
- ✓ 1909 Απεργία στους τροχιοδρομικούς. Η κυβέρνηση προσπαθεί να καταστείλει την απεργία. Στέλνει στρατό. Ο στρατός ανοίγει πυρ στην οδό Πειραιώς. Αγνωστος ο αριθμός των τραυματιών ή των δολοφονηθέντων εργατών και 250 συλλήψεις απεργών..

Οκτώβρης

IWW Βιομηχανικοί εργάτες του κόσμου 1905

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
28	29	30	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

IWW Βιομηχανικοί εργάτες του κόσμου

Οι ΗΠΑ αναπτύσσονταν με ραγδαίους ρυθμούς. Εκατομμύρια εργάτες δούλευαν 12 και 16 ώρες/ημέρα, η φτώχεια και η εκμετάλλευση κυριαρχούσαν, ενώ δεν έλειπαν τα αμέτρητα θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα». Απέναντι σε όλα αυτά η εργατική τάξη των ΗΠΑ οργανώθηκε στη βάση και διεξήγαγε σκληρούς αγώνες. Πολυήμερες απεργίες, καταλήψεις εργοστασίων, ένοπλες αντιπαραθέσεις με απεργοσπάστες και μπράβους των αφεντικών αλλά και επιτροπές αυτομόρφωσης των εργατών, διοργάνωση εργατικών γιορτών, σχολεία για τα παιδιά των εργατών κλπ. Όλο αυτό το δυναμικό εργατικό κίνημα αποκρυσταλλώθηκε στη ματωμένη απεργία στο Σικάγο το 1886 και έκτοτε καθιερώθηκε η 1η Μάη ως παγκόσμια μέρα απεργίας της εργατικής τάξης. Μέσα σ' αυτό το κλίμα συνεχών αγώνων στις 27 Ιούνη 1905 ιδρύθηκε στο Σικάγο το σωματείο IWW. Στο καταστατικό διαβάζουμε: «Η εργατική τάξη και η τάξη των εργοδοτών δεν έχουν τίποτα κοινό μεταξύ τους. Δεν μπορεί να υπάρχει καμία ειρήνη εφόσον η πείνα και η ανέχεια συνυπάρχουν ανάμεσα στα εκατομμύρια των εργαζομένων, ενώ λίγοι που αποτελούν την εργοδοτική τάξη, κατέχουν όλο τον παραγόμενο πλούτο.... Αντί του συντηρητικού συνθήματος «Δίκαιη αμοιβή ανά εργάσιμη μέρα» πρέπει να εγγράψουμε στις σημαίες μας το επαναστατικό πρόταγμα: «Κατάργηση της μισθωτής εργασίας.»

Οι Βιομηχανικοί εργάτες του κόσμου γρήγορα βρέθηκαν να έχουν πάνω από 100.000 μέλη και είχαν τη δύναμη να κινητοποιούν, πάνω από 300.000.

Η καταστολή τόσο από τις οργανωμένες συμμαχίες των εργοδοτών, όσο και από το κράτος, οδήγησε στη φυλακή εκατοντάδες αγωνιστές/στρίες, άλλοι τόσοι ήταν καταζητούμενοι/ες και αρκετοί εκτελέστηκαν. Ταυτόχρονα οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, με την επιβεβλημένη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας, σε συνδυασμό με την αντικομμουνιστική υστερία αποδυνάμωσαν την IWW. Η IWW εξακολουθεί να υπάρχει και τώρα με αρκετά λιγότερα μέλη.

Αγώνες 1879-1936

- ✓ 1898 Συντονισμένη απεργία των καρεκλάδων της Αθήνας, του Βόλου και της Πάτρας.
- ✓ 1910 Άλλη μια απεργία των σιδηροδρομικών. Ενώ τον ίδιο μήνα απεργούν και οι μεταλλωρύχοι του Λαυρίου και οι τυπογράφοι της Αθήνας
- ✓ 1916 Απεργία των ναυτεργατών.

Αργίες

Γετάρτη 28 Οκτώβρη

Νοέμβρης

Οκτωβριανή επανάσταση

Οκτωβριανή επανάσταση

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	1	2	3	4	5	6

Η έφοδος στον ουρανό της εργατικής τάξης...

Για πρώτη φορά οι προλετάριοι και οι φτωχοί αγρότες παίρνουν την εξουσία, φτιάχνοντας το πρώτο εργατικό κράτος στηριγμένο στα συμβούλια (σοβιέτ) των εργατών, αγροτών, και κόκκινων φαντάρων. Κρατάνε την εξουσία παρά τον λυσσώδη πόλεμο των «λευκοφρουρών» (τσαρικών και αστών «δημοκρατών» κάθε απόχρωσης) και 20 ιμπεριαλιστικών στρατών που στάλθηκαν για να αφανίσουν την επανάσταση.

Η ρώσικη επανάσταση που διήρκεσε από τον Φλεβάρη 1917 έως τον Οκτώβρη 1917 -σύμφωνα με το παλιό ημερολόγιο- ήταν μια μακριά διαδικασία που η εκκίνηση της βρίσκεται στις αρχές του 20ου αιώνα. Το 1905 συμβαίνει η πρώτη συμβουλιακή επανάσταση και πνίγεται στο αίμα από τις τσαρικές δυνάμεις

Η Οκτωβριανή και το παράδειγμα των Μπολσεβίκων και του συμβουλιακού κομμουνισμού γίνεται η απαρχή ενός παγκόσμιου κύματος επαναστάσεων, εξεγέρσεων και εργατικών αγώνων και οδηγεί στην ίδρυση της 3ης Διεθνούς. Όμως το κράτος και η εξουσία δε σβήνουν- όπως το διατύπωσε ο Λένιν και οι Μπολσεβίκοι- αλλά αντιθέτως γιγαντώνονται και διαρκώς αποξενώνονται από τις μάζες, οδηγώντας το εργατικό κράτος και τη Διεθνή στον εκφυλισμό και τη γραφειοκρατικοποίηση.

Αιτίες: Οι ήττες της διεθνούς επανάστασης και της απομόνωσής της στα σύνορα της Ρωσίας -της πιο καθυστερημένης καπιταλιστικά πρώην ιμπεριαλιστικής χώρας- το χαμηλό επίπεδο των παραγωγικών δυνάμεων και κουλτούρας, ο αφανισμός στα πολεμικά μέτωπα των ριζοσπαστών εργατών και η διαφθορά/ αλλοτρίωση που φέρνει η άσκηση εξουσίας. Όλα αυτά οδηγούν στη Σταλινική αντεπανάσταση που εξόντωσε αντιφρονούντες, σοσιαλιστές/κομμουνιστές/αναρχικούς αλλά και την αφρόκρεμα του ίδιου του Μπολσεβίκου κόμματος, δυσφημώντας όσο τίποτε άλλο τον Κομμουνισμό, το Μαρξισμό και τον αγώνα για την κατάργηση της ταξικής κοινωνίας.

Αγώνες 1879-1936

- ✓ 1911 Απεργούν οι εργάτες του γαλιού.
- ✓ 1916 Απεργία των ραφτεργατών.

Δεκέμβρης

Αργεντινή 2001

Αργεντινή

Ο άκρατος φιλελευθερισμός που εφάρμοσε η Κυβέρνηση του Ντε Λα Ρούα, έπειτα από υποδείξεις και την καθοδήγηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), έφερε πτώση μισθών, ακρίβεια και πολύ φτώχεια στην εργατική τάξη της Αργεντινής. Έτσι στις 19 Δεκεμβρίου του 2001 με αφορμή μια εθνική γενική απεργία οι εργάτες μαζί με άνεργους, φοιτητές, νεολαίους κλπ βγήκαν στους δρόμους ενάντια στην κυβέρνηση και στην άθλια οικονομική κατάσταση της χώρας. Διαδηλώσεις και συγκρούσεις ξέσπασαν σε ολόκληρη τη χώρα. Δεκάδες μαγαζιά και super market λεηλατήθηκαν, κυβερνητικά κτίρια και τράπεζες πυρπολήθηκαν και δέχθηκαν επιθέσεις. Ο πρόεδρος De la Rúa γλίτωσε τελευταία στιγμή, εγκαταλείποντας το πολιορκημένο προεδρικό μέγαρο με ελικόπτερο και παραιτείται, όπως και όλο το υπουργικό συμβούλιο την επόμενη εβδομάδα. Η χώρα κυρήχθηκε σε έκτατη ανάγκη, όμως ούτε η επέμβαση του στρατού για να βοηθήσει την αστυνομία κατάφερε να καταστείλει την εξέγερση. Η εξέγερση κόπασε έπειτα από τους πολιτικούς χειρισμούς/ υποσχέσεις της νέας κυβέρνησης. Παρ' όλα αυτά σε διάφορα σημεία της χώρας καταλαμβάνονται εργοστάσια και διαχειρίζονται από τους εργάτες (απο 44 κατελημμένες επιχειρήσεις τις πρώτες εβδομάδες, το 2006 έφθναν περίπου τις 170 και απασχολούν περισσότερα από 10.000 άτομα), ενώ δημιουργούνται σε πολλές πόλεις επιτροπές βάσης στις γειτονιές όπου αναλαμβάνουν την αυτοοργάνωση και αυτοδιαχείριση των γειτονιών τους.

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
30	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3

Αγίες 1879-1936

- ✓ 1891 Απεργούν οι τυπογράφοι.
- ✓ 1932 Απεργούν οι τροχιοδρομικοί, ενώ τον ίδιο μήνα απεργούν οι αυτοκινητιστές και οι εργάτες στο φωταέριο.

Αργίες

Παρασκευή & Σάββατο 25 & 26 Δεκέμβρη

Απολογισμός δράσης της ΣΒΕΟΔ

για το 2008

Γενάρης

- ▶ Ανοικτή συνέλευση με θέμα τη διεκδίκηση των ΒΑΕ και της ενιαίας ειδικότητας. Στη συνέλευση πάρθηκε απόφαση για κλαδική απεργία στις 13/03/08.
- ▶ Έναρξη προπαγάνδας για την απεργία.
- ▶ Έκδοση ημερολογίου οικονομικής ενίσχυσης

Φλεβάρης

- ▶ Συμμετοχή στη γενική απεργία της γσσε με αφορμή το ασφαλιστικό, εξορμήσεις και προπαγάνδα για την κλαδική απεργία.

Μάρτης

- ▶ Κλαδική απεργία με παρέμβαση - μικροφωνική στο Υπουργείο εργασίας στην Πειραιώς όπου κατατέθηκε η πρόταση του σωματείου για ένταξη στα ΒΑΕ, και έπειτα έγινε μοτοπορεία στο κέντρο της Αθήνας.
- ▶ Συμμετοχή στην απεργία της γσσε και αποκλεισμός του βιβλιοπωλείου "πρωτοπορία"- μαζί με το σύλλογο βιβλίου χάρτου -ενάντια στην απόλυση συναδέλφου λόγω της συμμετοχής του στην κλαδική απεργία του σωματείου.
- ▶ Δεύτερος αποκλεισμός της "πρωτοπορίας" όπου ανακλήθηκε και η απόλυση του συναδέλφου.

Απρίλης

- ▶ Παρέμβαση στο κατάστημα "ready's", του Ζωγράφου έπειτα από εμπόδιση συνδικαλιστικού έργου μελών της ΣΒΕΟΔ και του Σωματείου σερβιτόρων - μαγείρων κατά τη διάρκεια εξόρμησης.

Μάιος

- ▶ Συμμετοχή στην οργάνωση αντισυγκέντρωσης απέναντι από τη γσσε, με στήσιμο μικροφωνικής και συναυλία, μαζί με άλλες εργατικές συλλογικότητες, σωματεία και κοινωνικούς αγωνιστές. Η συγκεκριμένη ενέργεια έγινε με αφορμή την υπογραφή της νέας Ε.Σ.Σ.Ε από τη γσσε που προέβλεπε αύξηση 1 ευρώ/μέρα.
- ▶ Παρέμβαση στο μαγαζί "πατριδογευσία" στο Παγκράτι, έπειτα από απρόκλητη επίθεση που δέχτηκαν μέλη της ΣΒΕΟΔ και του Σωματείου σερβιτόρων - μαγείρων κατά τη διάρκεια εξόρμησης.
- ▶ Παρέμβαση στο υπουργείο εσωτερικών για το συνάδελφο Γιλντίζ Κιαμίλ με θέμα την άδεια παραμονής του.

Ιούνιος

- ▶ Παρουσία σε δίκη ως πολιτική υπεράσπιση αγωνιστή, ο οποίος κατηγορούταν για ξυλοδαρμό, κατά την διάρκεια παρέμβασης με αφορμή το θάνατο εργάτη στη χαλυβουργική του Βόλου. Η απόφαση ήταν αθωωτική.
- ▶ Συμμετοχή σε ανοικτή συζήτηση στον κατελημμένο χώρο "φάμπρικά Υφανέτ" με θέμα την επίσταση, στην Θεσ/νίκη.
- ▶ Εκδήλωση οικονομικής ενίσχυσης στο Λόφο του Στρέφη με έκθεση φωτογραφικού υλικού, προβολή βίντεο και πάρτυ.

Ιούλιος

- ▶ Με αφορμή το θάνατο, εν ώρα εργασίας, ενός συνάδελφου ντελιβερά, του 20χρονου Mehmood Rehman, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και μοτοπορεία στον Κολωνό και στο Περιστέρι. Κατά τη διάρκεια της πορείας έγινε παρέμβαση στο μαγαζί που δούλευε και στο ΙΚΑ της περιοχής.

Οκτώβριος

- ▶ Δημοσιοποίηση και παρέμβαση στις δίκες συναδέλφων που απολύθηκαν από την ACS τον Ιούλη 2007.
- ▶ Παρέμβαση στα καταστήματα (Μαρούσι, Καλλιρόης) της QUALITY MAIL, έπειτα από την απόλυση συναδέλφου που εργάζεται εκεί για συνδικαλιστικούς λόγους. Η απόλυση πάρθηκε πίσω έπειτα από δύο 4ωρες στάσεις εργασίας και τη στήριξη τους από το σωματείο της QUALITY MAIL, της ΣΒΕΟΔ, του ΣΕΤΕΑ και της μητρικής ACS.
- ▶ Συνέχιση της καμπάνιας για ένσημα βαρέα ανθυγιεινά και ενιαία ειδικότητα για όλους τους οδηγούς δικύκλου.

Νοέμβριος

- ▶ Συγκέντρωση έξω από την ταβέρνα «ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ» στην Αγ. Παρασκευή, ενάντια στην ανασφάλιστη εργασία και στον τραμπουκισμό των αφεντικών.
- ▶ Ανάκληση απόλυσης σε franchise της Speedex (Μικαλακοπούλου 199) μετά από παρέμβαση συνδικαλιστών συναδέλφων του κλάδου και συμπαραστατών.

Για το έτος 2008 κυκλοφόρησαν 4 τεύχη "Στο Ρελατί"

Η δράση του σωματείου συντονίζεται στις τακτικές συνελεύσεις και στις προπαρασκευαστικές που γίνονται κάθε Σάββατο στις 5 το απόγευμα. Ο χώρος της ΣΒΕΟΔ είναι ανοικτός καθημερινά από 12:30-14:00 και βρίσκεται στην οδό Ομήρου Σκυλίτση 10, το τηλέφωνο επικοινωνίας είναι 210 8822277. Στο χώρο λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη και κάθε Παρασκευή (μέσα από πρωτοβουλία συναδέλφων/ισών) προλεταριακή κουζίνα. Επίσης πραγματοποιούμε προβολές ταινιών που ανακοινώνονται από το «Στο Ρελατί».

